

Un dia de partit... amb els Dracs Catalans

Esports | 10/07/2023

Tot plegat una experiència recomanable pels gironins ansiosos d'identitat catalana, amb entrades a uns preus assequibles que es poden comprar per internet i a només 60 quilòmetres de Figueres, 100 de Girona i 110 d'Olot

El Barça és més que un club i els Dracs Catalans, també. Més coneguts pel seu nom en francès de Dragons Catalans aquest club de Perpinyà manté la catalanitat com a insígnia. Per un català del sud de l'Albera com jo és una experiència impactant: la bandera del club és la quatrribarrada i l'himne és Els Segadors. I tot amb una amплíssima part de l'afició que parla en francès. Un xoc, però, molt recomanable.

El seu estadi és el Gilbert Brutus, situat al nord de Perpinyà, un temple de passió per a uns colors i un espai de catalanitat que cal conèixer. La identitat, la cultura i l'esport en plena i sana fusió. El president i referent del club és Bernat Guasch. En una trobada amb ell durant la meua visita m'explica, en català, que: "si en diem Dracs catalans és normal que ens dediquem a parlar català, a ser catalans i a reivindicar la catalanitat". Una ànima compartida pels 4.500 abonats del club, tot i que al Gilbert Brutus tampoc hi destacava la presència de senyeres. Com a curiositat sobre els aficionats dels Dracs, molt pocs abonats són del Principat, i són sobretot anglesos que viuen a la Costa Brava.

A nivell esportiu els Dracs juguen a rugbi 13, però no a la lliga francesa com els seus veïns de

l'USAP, sinó a la Superlliga europea de rugbi 13 i la Challenge Cup, que van guanyar el 2018, en el seu èxit més destacat. Aquest dissabte el partit és de la Superlliga contra els anglesos del Huddersfield Giants. Els Dracs defensen el liderat. Tanmateix, el partit no és l'esperat pels catalans, amb poc encert i poques idees en un partit amb molt de ritme i bastanta igualtat. Al final del partit victòria visitant per 14 a 22, i en els últims minuts els aproximadament 500 anglesos es fan sentir més que els 9.000 aficionats locals. De fet, de les 16 penyes oficials del club, 3 de fora la Catalunya Nord i cap de les comarques gironines ni de les barcelonines, a l'Estadi no n'hi ha cap rastre, ni cap pancarta.

Usen amb naturalitat el català a la megafonia de l'Estadi combinat amb el francès. Hi ha esforç per visibilitzar el català i Ràdio Arrels retransmet aquest partit en català. A més, el club té la voluntat d'anar més enllà i situar-lo al mateix nivell que el francès i l'anglès. Per això els Dracs han signat un conveni amb la Plataforma per la Llengua aquest mes de març del 2023 que ja es nota en la retolació en català de l'Estadi (al fons sense grada hi ha escrit "Sem Dragons"), amb el partit de la catalanitat una vegada per temporada, per explicar la història de Catalunya i de la llengua catalana als jugadors o per l'ús esporàdic del català a les xarxes socials. I properament aquest conveni suposarà noves accions com ara el web en català o les entrades en català.

En referència a la catalanitat del club ens entrevistem amb l'Enric Balaguer, locutor dels partits a l'Estadi i assessor de catalanitat del club, que ens manifesta que "la seva catalanitat és antiga ja que prové de l'antic club del Tretze català, ha seguit amb la creació dels Dracs i en cas de victòria anem a Barcelona a celebrar el títol". L'Enric és tot passió i energia en defensa de la catalanitat dels Dracs i de la Catalunya Nord; i tinc seriosos dubtes de si els catalans del sud de l'Albera estem a l'altura per donar suport a gent com ell.

Tot plegat una experiència recomanable pels gironins ansiosos d'identitat catalana, amb entrades a uns preus assequibles que es poden comprar per internet i a només 60 quilòmetres de Figueres, 100 de Girona i 110 d'Olot.

I no es pensin que essent a Perpinyà m'oblido de l'USAP, però la lliga francesa ja ha acabat i la visita a l'estadi Aimé Giral la deixaré per la propera temporada. Això sí, ja em deixen clar que són dos mons diferents, molt diferents.

Xavier Crehuet (Fontcoberta, Pla de l'Estany), polític i des de fa 20 anys col·labora amb diferents mitjans de comunicació

Twitter: @xavicrehuet

Autor: Xavier Crehuet